

paafølgende udtogsvise Offentliggjørelse, der i det Hele stemmede med, hvad der fandt Sted i de slesvigiske Kjøbstæder; særlige af Communes Indbyggere valgte Revisorer fandtes ikke. Besværginger over Communalbestyrelsens Beslutninger rettedes selvfølgelig til Amtmanden eller Ministeriet (§ 27).

I den allerunderdanigste Førestilling, hvori Ministeriet for Hertugdømmet Slesvig i 1861 havde indstillet til Kongen, at det maatte blive bemyndiget til at foranstalte det videre Fornødne til Ordningen af Handelspladsens communale Forhold saavel som med Hensyn til Meddelelsen af den fornødne Approbation paa det ovenfor omhandlede Regulativ, var det udtrykkelig bemærket, at der ved Regulativets Approbation turde være at tilføie en Clausul, hvor- efter det burde undergives en fornyet Overveielse, saasnart en saadan Arrække var forløben, som maatte være tilstrækkelig til at indhente Erfaringer om dets Virkninger og mulige Mangler, i hvilken Henseende et Tidsrum af 5 Aar syntes passende. I Henhold hertil indskrænkede det nævnte Ministerium, ved i Medfør af den det derefter givne Allerhøieste Bemyndigelse under 26de Februar 1861 at approbere Regulativet, det til iffun at gjælde indtil 1ste April 1866. De inden dette Tidspunkt indtrufne Begivenheder, ifølge hvilke Marstal Handelsplads var bleven indlemmet i Kongeriget, ligesom det ved de tvende Love af 16de Februar d. A. var blevet bestemt, at den skulde udgjøre en Deel af Vroskjøbing Kjøbstads og Vros Herreds Jurisdiction, og at den kongerigke Lovgivning, derunder Kongerigets Nærings- og communale Lovgivning, i det Hele skulde bringes til Anvendelse paa Handelspladsen fra den 1ste April 1867, medførte imidlertid, at der nu ikke længer kunde være Tale om en blot simpel fornyet Overveielse og Revision af Handelspladsens Regulativ med mulige Forandringer af enkelte Punkter i samme ad administrativt Bei. Ivertimod maatte der nu foregaae en mere gennemgribende Omdannelse af samme for at bringe Handelspladsens Forhold i saavidt mulig nøie Overensstemmelse med den kongerigke Lovgivning, og en saadan Om-

dannelse vilde derhos, saaledes som det ogsaa var forudsat i Motiverne til den ovenfor nævnte Lov af 16de Februar d. A. om Ordningen af Amts- og Jurisdictionforholdene i de forhen slesvigiske Distrikter, nu ikke kunne foregaae uden den lovgivende Magts Medvirkning. Da en saadan Omdannelse endvidere ikke vel kunde træde i Kraft før samtidigt med den kongerigke Lovgivning, maatte man ansee det for det Rigtigste, at det hidtilværende Regulativ, i hvilket det for et saa kort Tidsrum ikke fandtes hensigtsmæssigt at foretage Ændringer, approberedes til fremdeles at gjælde usorandret i endnu eet Aar, og, efterat der ved Allerhøieste Resolution af 24de Marts d. A. var meddeelt Indemigministeriet den i saa Henseende fornødne Bemyndigelse, approberedes Regulativet derfor under 28de J. M. for Tiden til 1ste April 1867.

Det vil af den foregaaende Fremstilling sees, at Marstal Handelsplads ved Regulativet af 26de Februar 1861 var stillet paa en lignende Maade imellem de slesvigiske Kjøbstæder og Landcommuner, som den, hvorpaa Silkeborg, Nørresundby og flere andre Communer i Kongeriget alt i længere Tid have været stillede mellem Kjøbstad og Land. Samtlige foreliggende Forhold turde ogsaa tale for, at Marstal ved dens Indordning blandt Kongerigets Communer beholder en lignende Stilling og Organisation, kun at denne nu maa bringes i nøiere Overensstemmelse med den kongerigke Lovgivning og med de for de tilsvarende Communer gjældende Bestemmelser, forsaavidt ikke enkelte locale Særegenheder maatte gjøre Afvigelser tilraadelige. Der turde nemlig formentlig ikke være nogen fyldestgjørende Grund til at søge Marstal, trods at den overgaaer mange kongerigke Kjøbstæder i Størrelse, oprettet til en egenlig Kjøbstad og fuldstændigt udsøndret fra al Forbindelse med Landcommunerne; der vilde neppe derved vindes Noget, idet Byens hidtilværende Stilling ikke sees at lægge nogen Hindring iveien for dens Udvikling, og det vilde, selv aaseet fra Byens kun ringe økonomiske Kræfter, være forbundet med særdeles Vanffeligheder; dette Spørgsmaal kan endydermere vistnok allerede siges at have fundet sin Afgjørelse derved, at Marstal ved